

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2019 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26
ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych**

Na podstawie art. 26 ust. 9 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. poz. 2545 oraz z 2019 r. poz. 1203) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 1:
 - a) w pkt 1:
 - w lit. a skreśla się wyrazy „i oferowanych na rynkach zagranicznych”,
 - w lit. b skreśla się wyrazy „i oferowanych na rynkach zagranicznych”,
 - b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) uzyskanych przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, z tytułu wykonywania świadczeń, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy, na rzecz Skarbu Państwa w związku z emisją obligacji oferowanych na rynkach zagranicznych;”;
- 2) w § 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „do dnia 31 grudnia 2019 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 30 czerwca 2020 r.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
Renata Łućko

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2265).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020 i 2200.

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów
/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Zgodnie art. 26 ust. 9 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, w brzmieniu nadanym przez art. 2 pkt 31 lit. m ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193), minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, grupy podatników, grupy płatników lub czynności, w przypadku których zostanie wyłączone lub ograniczone stosowanie art. 26 ust. 2e ustawy, jeżeli spełnione zostały warunki do niepobrania podatku, zastosowania stawki podatku lub zwolnienia, wynikające z przepisów szczególnych lub umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, uwzględniając istnienie określonych uwarunkowań obrotu gospodarczego, specyficzny status niektórych grup podatników i płatników oraz specyfikę dokonywania niektórych czynności.

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia, o którym mowa w ww. przepisie ustawy oraz zmienia rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. poz. 2545, dalej: rozporządzenie z dnia 31 grudnia 2018 r.).

Należy podkreślić, że podobnie jak wspomniane wyżej rozporządzenie z dnia 31 grudnia 2018 r., przedmiotowe rozporządzenie pozostaje bez wpływu na zakres zastosowania regulacji innych niż art. 26 ust. 2e ustawy. Nie doznają więc ograniczenia określone w przepisach ustawy nowelizującej z dniem 1 stycznia 2019 r. m.in.: obowiązek dochowania należytej staranności przy weryfikacji warunków zastosowania niższej stawki, zwolnienia lub warunków niepobrania podatku (dwa ostatnie zdania znowelizowanego art. 26 ust. 1 ustawy) czy też wprowadzone ustawą nowelizującą rozwiązania materialnoprawne (zmiana definicji rzeczywistego właściciela, zmiana treści klauzuli z art. 22c ustawy, dodatkowe zobowiązanie podatkowe czy zmiana zasad odpowiedzialności płatnika).

W § 1 pkt 1 lit. a projektu rozporządzenia zaproponowano rozszerzenie wyłączenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy na przypadki wypłat należności z tytułu odsetek lub dyskonta od obligacji oferowanych przez Skarb Państwa oraz Bank Gospodarstwa Krajowego nie tylko na rynkach zagranicznych, lecz również na rynkach krajowych (zmiana w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a i b rozporządzenia z 31 grudnia 2018 r.).

Wyłączenie to ma charakter bezterminowy oraz sprzyjać ma inwestowaniu przez podmioty zagraniczne w obligacje skarbowe oferowane na rynkach nie tylko zagranicznych, jak wynika to z dotychczasowego brzmienia rozporządzenia z dnia 31 grudnia 2018 r., ale również na rynku krajowym. Preferencja ta prowadzić będzie również do dywersyfikacji bazy nabywców obligacji skarbowych oraz poprawi konkurencyjność w stosunku do obligacji innych emitentów. Należy jednocześnie wskazać, że pozyskiwanie finansowania przez Skarb Państwa jest dla Polski szczególnie istotne, a zatem należy zabezpieczyć Skarb Państwa przed oczekiwaniem ze strony inwestorów, aby emitowane przez Skarb Państwa obligacje były wyżej oprocentowane (w stosunku do poziomu rynkowego) z uwagi na fakt „zamrożenia” przez inwestora środków pieniężnych do czasu zwrotu podatku (inwestor, z uwagi na czasową niemożliwość dysponowania zamrożonym kapitałem oczekiwałby bowiem rekompensaty tej „straty”).

W § 1 pkt 1 lit. b projektu rozporządzenia proponuje się dodanie punktu 1a, stanowiącego bezterminowe wyłączenie stosowania art. 26 ust 2e w przypadku wypłat należności uzyskanych z tytułu dokonanych na rzecz Skarbu Państwa w związku z emisją obligacji oferowanych na rynkach zagranicznych świadczeń doradczych, księgowych, badania rynku, usług prawnych, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze, przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy.

Należy mieć na uwadze, że w przypadku standardowej dokumentacji emisyjnej na rynkach zagranicznych w większości przypadków obejmuje ona klauzule „gross-up” nakładające na emitenta obowiązek ubрутowania wypłacanej kwoty pożytków o obciążenia podatkowe. Powoduje to, że emitent – Skarb Państwa jest obowiązany wpłacać jako płatnik podatek u źródła z tytułu wypłacanych należności uzyskanych w związku ze świadczeniami agentów emisji, kancelarii prawnych w ramach obsługi prawnej emisji zagranicznych oraz jednocześnie będzie uprawniony do występowania o zwrot podatku. Wprowadzenie wyłączenia, o którym mowa powyżej powinno w założeniu mieć zatem neutralny efekt finansowy dla budżetu państwa¹, przy czym zwolni Skarb Państwa z obowiązku dochodzenia zwrotu podatku pobranego na podstawie art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Szczególna pozycja oraz zadania uzasadniają wyłączenie Skarbu Państwa z procedury

¹ Jak już wskazano, projektowana zmiana nie wyłącza obowiązku dochowania przez Skarb Państwa należytej staranności przy weryfikowaniu możliwości zastosowania w danym przypadku określonej preferencji podatkowej (np. zwolnienia bądź obniżonej stawki podatku).

obowiązkowego pobrania podatku i ubiegania się o jego zwrot.

Argumenty tożsame do przedstawionych powyżej przemawiają za nowelizacją rozporządzenia z dnia 31 grudnia 2018 r. w zakresie obligacji emitowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Z uwagi na planowaną nowelizację przepisów w zakresie zasad poboru podatku u źródła, w § 1 pkt 2 projektowanego rozporządzenia zaproponowano odroczenie stosowanie art. 26 ust 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych do momentu wejścia w życie wspomnianej nowelizacji.

W § 2 określony został termin wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia, na 1 stycznia 2020 r.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Niniejszy projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. 2017 poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.